

ת"פ 56553/08/21 - מדינת ישראל ואח'... נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.). בע"מ, ינון עמית, אירית פרנקו, רעות בנודיס, חיים לוי, דניאל לוי, ח ואח'...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 56553-08-21 מדינת ישראל נ' אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ ואח'

לפני	כבוד השופטת דנה אמיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ 2. ינון עמית 3. אירית פרנקו 4. רעות בנודיס 5. חיים לוי 6. דניאל לוי 7. חיים לוי - טרייד אין בע"מ 8. גלובל אוטו מקס בע"מ 9. ירון גולדמן 10. גיל אייזנברג

החלטה

החלטה זאת ניתנת בבקשת המאשימה למתן צו איסור פרסום לפי סעיפים 70(א) ו-70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984 על פרטיו של עד המדינה בתיק הנדון.

רקע ותמצית טיעוני הצדדים

1. נגד הנאשמים בתיק הנדון הוגש כתב אישום ביום 25.8.2021 המייחס להם שורת עבירות מרמה, מס והלבנת הון, כמפורט בו. במסגרת הליכי החקירה גויס עד המדינה. על פי המפורט בהסכם עד המדינה מיום 24.4.2018, המדינה התחייבה לבקש מבית המשפט לאסור את פרסום שמו של עד המדינה בתקשורת (סעיף 14 להסכם). טרם הגשת כתב האישום, ביום 10.5.2020, בשלב החקירה, ניתן צו איסור פרסום של כל פרט מפרטיו המזהים של עד המדינה, וכל פרט מפרטיו החקירה הנוגע, הקשור, או העולה מהודעתו של עד המדינה בפרשה גם לאחר כריתת הסכם עד המדינה. תוקפו של צו איסור הפרסום הוארך מעת לעת עד אשר פקע ביום 10.12.2021. על פי המאשימה, בשל טעות אנוש, לא התבקשה הארכת הצו בטרם פקע, ועל כן פנתה בבקשתה הנדונה ביום 30.10.2022, כמעט שנה ממועד פקיעתו.

2. לטענת המאשימה, הנימוקים על בסיסם הוצא צו איסור הפרסום בעבר רלבנטיים גם לבקשה הנדונה. לטענתה, "יתכן שפרסום הפרטים שפרסומם נאסר עלול לגרום לפגיעה חמורה בבטחון, שלום, פרטיותו ובפרנסתו של העד", בשל המרקם הקהילתי המיוחד בו הוא מנהל את חייו, ומאחר והוא עדיין מתגורר בקהילה החרדית בניו יורק שבארה"ב. בנסיבות אלה לטענתה ראוי להעדיף את מניעת הפגיעה החמורה הנטענת בעד, על פני העניין הציבורי שבפרסום פרטיו המזהים.

3. ב"כ נאשמים 5-8 וב"כ נאשמת 1 התנגדו לבקשה וטענו כי בקשת המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם עיקרון פומביות הדיון ועם הנחיית פרקליט המדינה בנושא זה. נטען כי הבקשה נעדרת בסיס משפטי ומושתת על אמירה כללית ועמומה שאינה מבוססת ראייתית. ב"כ הנאשמים הפנו לחשיבות סוגיית מהימנות עד המדינה, וכן לחלוק הזמן מאז הוצא צו איסור הפרסום הראשון במסגרת החקירה, ולהבחנה שיש לערוך בכל הקשור לפומביות בין שלב החקירה לשלב ניהול המשפט.

דין והכרעה

4. כידוע, עיקרון פומביות הדיון הוא אחד העקרונות החוקתיים של שיטתנו ומבוסס על חשיבות זכות הציבור לדעת וחופש הביטוי, מהווה ערובה לאיכות ההחלטה השיפוטית הניתנת בסיום ההליך המשפטי כשהוא חשוף לעיני הציבור. יש בו אף כדי להביא להידוק אמון הציבור במערכת המשפט המושגת באמצעות שקיפות ההליכים (ע"א 4963/07 **ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני** (27.2.2008)). אמנם ניתן לחרוג מהכלל במקרים מתאימים, ובין היתר, במקרה בו מתקיימת פגיעה חמורה בפרטיותו של בעל דין, עד או אדם אחר שהוזכר בדיון, גם בהתאם להוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. לצד זאת נקבע כי את החריגים יש לפרש על דרך הצמצום כאשר מטבע הדברים פרסום זהות הנאשם עלול להביא לפגיעה כל תחומי חייו ובין היתר בשמו הטוב ובבני משפחתו, ולהביא לפגיעה כלכלית ולעיתים לחשש לפגיעה בשלום וביטחונו (ע"פ 2137/14 **הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל** (10.4.2014) וע"א 5185/93 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום**, פ"ד מט(1) 318, 341 (1995), להרחבה באשר לכללים הנורמטיביים ראו גם ת"פ (שלום ת"א) 54122-10-21 **מדינת ישראל נ' שכאני** (6.9.2022), כן ראו **הנחיית פרקליט המדינה** (14.18).

5. כפי שהפנו וטענו בצדק ב"כ הנאשמים, במקרה זה ולא הניחה המאשימה מסד ראיתי ולו מינימלי לאותה פגיעה שהוגדרה על ידה כ"חמורה" "שיתכן ועלולה" (לשון הבקשה) להיגרם לביטחונו, שלום, פרטיותו ובפרנסתו של עד המדינה מהפרסום. מובן שלא די בהפניה למרקם הקהילתי בו מנהל עד המדינה את חייו, או לכך שהוא מתגורר בקהילה החרדית בניו יורק שבארה"ב, כדי לבסס פגיעה חמורה כנטען. כשאלה הן הנסיבות, אין בכך שבשלבם המקדמיים של ההליך, טרם הגשת כתב האישום, נעתר בית משפט השלום לבקשה לאיסור פרסום פרטי העד, או בכך שהובטח לו כי המאשימה תבקש לאסור את פרסום פרטיו כדי להצדיקה. בשולי הדברים אף אזכיר עוד כי משך כשנה לא היה צו איסור פרסום בתוקף, משהמאשימה לא פנתה בבקשה מתאימה בשגגה כשפקע.

6. אשר על כן, הבקשה להוצאת צו איסור פרסום על פרי עד המדינה נדחית.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.